

om en Jagtret paa Fælled, som i visse Tilfælde tilkommer Besidderne af privilegeret Hartkorn, og der tales i Jagtanordningen af 20de Mai 1840, jeg troer i § 3, om Jagtret paa Fælled, men denne Jagtret er ikke ganske den samme, som den, hvorom tales i nærværende Forslag. Den Jagtret paa Fælled, som der tales om i nærværende Forslag, er en Jagtret, som nok kan kaldes Jagt paa Fælleden, men det er kun en Jagtret paa Jord, som ei er udstykket af Fælledsskab, men hører til en By, hvor der er flere forskellige Jordeiere, som have Lodder i samme, og saaledes er det nærmest kun det Tilfælde, hvor flere Godseiere have Lodder i Byens Jord, hvorom her handles. Det er fornemmelig denne Jagtret, som omtales her, og med Hensyn til hvilken Ophævelsen skal finde Sted. Naar altsaa det særlige Fortrin med Hensyn til Jagtretten, som Gierne eller Besidderne af en vis Størrelse af privilegeret Hartkorn i visse Tilfælde hidtil have havt, nu ophæves, saa træder Jagtretten for disse Jorder ind i den samme Tilstand, som den vilde have været, naar disse Privilegier ikke tidligere havde bestaaet, og altsaa vil Anordningen af 20de Mai 1840 komme til Anvendelse. Er det altsaa paa en Byes fælleds Jord, som bliver udstykket, saa vil de enkelte Giere af Lodderne faae Jagtret, men skeer dette ikke, saa vil nærmest Kongen faae Jagtretten. Det er aldeles rigtigt, i visse Tilfælde vil man efter denne Bestemmelse komme til at overdrage Retten til Kongen eller nu til Staten, men hvad skeer saa? Saa skeer det samme, som vil skee med Jagtretten paa andre Fælleder, naar der ikke er en Administration af Jagten, som tænker at gjorden til en kongelig Herlighed, saa vil en saadan Administration opfylde Bestemmelsen i Loven af 20de Mai 1840, nemlig det Tilfald, som der for visse Tilfælde gives, at, naar der er Jagtret paa Fælled under saadanne Omstændigheder, at Jagtretten tilhører Staten, saa er Staten villig til at overlade den paa billige Conditioner til Communen. Det er den Grundtanke, som ligger i Anordningen af 20de Mai 1840, og den vil Regjeringen vistnok vide at bringe til Anvendelse, saa at jeg virkelig troer, at Forsamlingen kan berolige sig

med, at den ikke gjør noget slet, naar den gaaer hen og stemmer for denne Paragraph.

H. Sørensen: Naar det blot hedder, at den til en vis Bestidelse af privilegeret Gøds knyttede Jagtret bliver ophævet, saa ligger deri ligesom ikke Andet end Ophævelsen af den Eneret for Jagt, som før har fundet Sted, og altsaa, naar den er ophævet, saa gaaer Jagtretten derved over til de andre Bedkommende, som have Retten i hænde, uden at der behøver at tilføies enten den ene eller den anden Bestemmelse om, enten at den hører den ene eller den anden til.

Hall: Det er kun et Par Ord, jeg har at sige, idet det, som jeg kunde have ønsket at yttre, tildeels allerede er blevet bemærket af en anden Taler, som navnlig har viist, at det ikke er saa ganske tilfældigvis eller håndelsesvis, at Udvalget har bragt denne Paragraph ind i dette Forslag. Min ærede Sidemand (Monrad) yttrede, at vi dog ikke kunde gaae hen og afgjøre denne Sag med en Paragraph paa et Par Linier, og at dette vilde være betænkeligt. Det er imidlertid naturligtvis ikke Kortheden af en Paragraph eller et Lovforslag, som kan vække nogen Betænkelighed, tværtimod er det vistnok ønskeligt jo kortere den er, medens det derimod vistnok er ønskeligt, at den Gjenstand, som en Lovparagraph afgjør, bliver behørigt overvejet i forveien. Dette tør jeg imidlertid ogsaa sige har været Tilfældet med Hensyn til den Bestemmelse, som her indeholdes. Der var jo aabenbart for Comitteen ikke Andet at tage i Betragtning med Hensyn til den Gjenstand, hvorom denne Paragraph handler, end om, hvorvidt det kunde ansees rigtigt, at en saadan Rettighed, der var knyttet til Gienommenes Bestaenhed som Sædegaard, og navnlig til de komplette Sædegaard, skulde vedblive at være bestaaende eller ikke, og da nu Loven, som foreligger, netop gaaer ud paa, foruden den egentlige Skatteforskiel, ogsaa at ophæve andre Forskieligheder, som ere knyttede til Gienommenes Bestaenhed som complet Sædegaard, saa syntes det os rigtigt, at en saadan Bestemmelse, som den heromhandlede, blev optagen i den, saaledes som ogsaa var Tilfældet i det første Udkast til denne Lov. At det, naar Rettigheden saaledes tages fra de privilegerede